

включати створення систем екологічної інформації та реалізацію етичних підходів в маркетингових комунікаціях.

Врахування екологічних чинників в управлінні підприємством стає важливим елементом в стратегіях підприємств, що прагнуть до отримання стабільного положення на ринку. Такі функції є ширшими, ніж лише управління продажами і є частиною комплексу заходів з просування підприємства на шляху сталого розвитку.

ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ

Петрищенко Н.А., к.е.н., доцент

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Потужний потенціал та наявність різноманітних ресурсів в Одеській області розкривають широкі можливості для розвитку усіх галузей народного господарства, в тому числі і для будівельної галузі.

Стан будівельного комплексу є індикатором економічного та соціального розвитку регіону, його стейкхолдерами є підприємства з виробництва будівельних матеріалів, промислові підприємства, агропромислові підприємства, замовники культурно-побутових, житлових, інфраструктурних об'єктів.

В Стратегії розвитку Одеської області зазначено, що «Одеса – сучасний транспортно-логістичний вузол, промисловий, науковий, торговельний, туристичний і культурний центр півдня України та всього Причорномор'я, а також великий центр рекреаційного господарства з населенням понад 1 млн. осіб. Приморське і прикордонне положення забезпечує місту і всьому регіону значні можливості для розвитку міжнародного співробітництва та зовнішньоекономічної діяльності» [1]. Перелічене відповідає дійсності та створює належні умови для стабільного розвитку регіональної економіки, що, в свою чергу, підвищує попит на будівництво нових основних фондів та реконструкцію існуючих. Також актуальним в Одесі та Одеській області є будівництво житла.

Розвиток будівельної галузі повинен забезпечувати раціональне та екологічно безпечне господарювання, високоефективне збалансоване

використання природних ресурсів. Вивчення досліду країн з розвинутою ринковою інфраструктурою демонструє, що в сучасних умовах стале економічне зростання вирішальним чином залежить від масштабів та якісного рівня інвестування у науково-технічне оновлення будівельного виробництва. Впровадження інноваційних проектів, які економічно та соціально орієнтовані на забезпечення сталого розвитку регіону, повинно супроводжуватися інвестиційною підтримкою. Таким чином, спостерігається взаємозв'язок між інвестиціями та технічним розвитком.

Капітальне будівництво є ресурсомістким процесом: потребує довгострокового вкладення фінансів; будова може продовжуватися більш, ніж календарний рік, доволі високі ризики для інвесторів; є певні перепони при реалізації проекту. Все це створює перепони для отримання довгострокових кредитних коштів, що значно перешкоджає здійсненню господарської діяльності в сфері будівництва.

Питання фінансування капітального будівництва в Україні досліджували багато науковців, висновками є визначення наступних методів фінансування: акціонерне фінансування, бюджетне фінансування, самофінансування, позикове фінансування, пряме іноземне фінансування, фінансування за кошти забудовників [2].

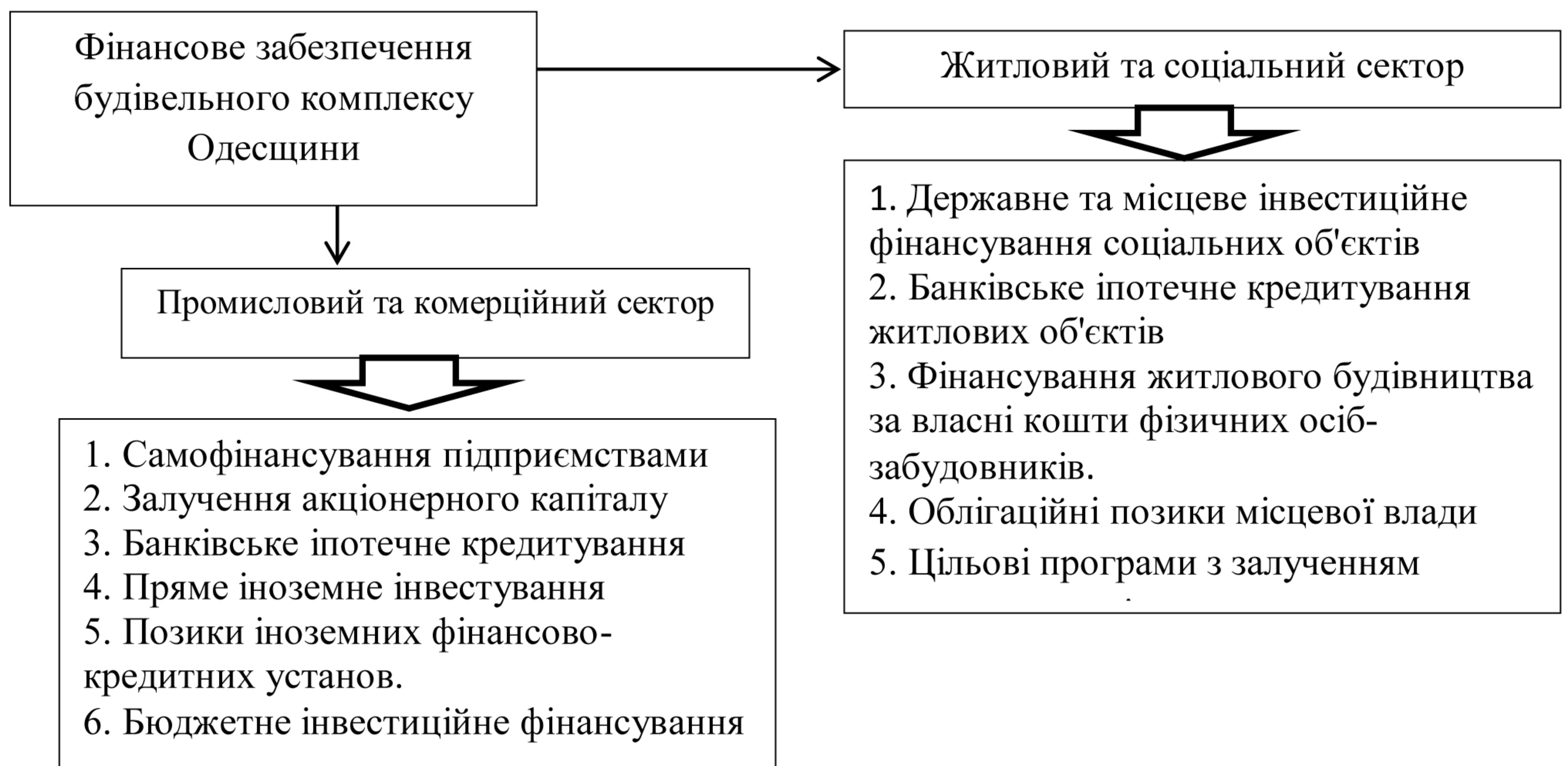

Рис.1. Основні джерела фінансування будівництва Одещини

Різні форми інвестування підприємств будівельного сектору обумовлено, по-перше, розмірами залучення фінансових ресурсів, по-друге, можливостями

інвестування, інвестиційною привабливістю та загальною стабільністю економічної системи регіону, його конкурентоздатністю.

Принципи оцінки економічної доцільності фінансування інновацій передбачають розрахунки та підтвердження отримання додаткового прибутку. Однак період визначення та аналізу грошових потоків обмежений (3-5 років), а довгострокове інвестування в умовах євроінтеграційних процесів, що відбуваються в Україні, та соціально-економічної нестабільності значно ускладнює цей процес.

Міністерство розвитку громад та територій оприлюднило, що в Державному бюджеті України на 2020 рік Урядом передбачено 85,2 млрд грн, зокрема [3]:

- 67,5 млрд грн на будівництво доріг та мостів;
- 11,6 млрд грн на програми регіонального розвитку;
- 5,9 млрд грн на реалізацію проектів енергоефективності, що фінансуватимуться із Фонду енергоефективності;
- 0,2 млрд грн на житлові бюджетні програми, де Мінрегіон є головним розпорядником коштів.

Також триває робота з розроблення нової Концепції житлової політики України та нового Житлового кодексу України, що серед іншого, передбачатиме запровадження дієвих механізмів іпотечного кредитування.

Однак для вирішення зазначених проблем інвестиційно-інноваційного процесу на підприємствах будівельної галузі цього недостатньо. Також необхідно посилити вплив держави на вибір напряму здійснення інновацій, створити мотиваційні чинники впливу на фінансові стратегії інвесторів, залучити більшу частку приватного капіталу до фінансування соціально значущих проектів.

Список використаних джерел

1. Стратегія економічного та соціального розвитку міста Одеси до 2022 року/Ред. — Одеса: ТЕС, 2013. — 80 с
2. Чевганова В. Я. Формування фінансово-інвестиційного забезпечення реструктуризації будівельної галузі та її підприємств / В. Я. Чевганова, Г. А. Жучкова, В. В. Биба // Економіка і регіон. — 2008. — № 2. — С. 142–147
3. Розвиток будівельної галузі та детінізація ринку праці у будівництві. Міністерство розвитку громад та територій. 2020. Офіційний сайт. Доступ до ресурсу: <https://www.minregion.gov.ua/press/news/rozvitok-budivelnoyi-galuzi-ta-detinizatsiya-rinku-pratsi-u-budivnitstvi/>